

[Udenrigsministeren]

ske Samarbejde har vi været med til at skærpe tidligere erklæringer vedrørende Sovjetunionens handlemåde i Afghanistan. Jeg kan henvise til de ti EF-landes seneste erklæring af 27. december 1984, hvori den fortsatte krænkelse af menneskerettighederne og i særdeleshed den omfattende bombing af civile områder fordømmes. Endvidere udtryktes bekymring over den som følge af den ændrede sovjetiske militære taktik opståede fødevarmangel, fejlernæring samt høje børnedødelighed i landområderne. De Ti påpegede det øjeblikkelige behov for en retfærdig og varig løsning på Afghanistan-spørgsmålet i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i resolutionerne fra FNs generalforsamling, og tilkendgav deres støtte til de mæglingsbestræbelser, FNs generalsekretær udfolder med henblik herpå.

I betragtning af de lidelser, der påføres civilbefolkningen, må det give anledning til særlig bekymring, at Karmal-regimet ikke tillader humanitære organisationer, herunder FNs flygtningshøjkommissariat (UNHCR) og Røde Kors, at operere i Afghanistan. Regeringen vil selvsagt være rede til at støtte bestræbelser på en ændring af denne situation, ligesom regeringen naturligvis er indstillet på at videreføre den danske bistand til hjælpearbejdet for de mere end 3 millioner afghanske flygtninge i Pakistan samt støtten til UNHCRs hjælpearbejde til fordel for afghanske flygtninge i Iran.

Henset til den offentlige opinions betydning som tilskyndelse til en fredelig løsning finder regeringen det væsentligt, at det afghanske folks lidelser ikke glemmes, men at der både i den danske offentlighed og i verdensopinionen gives det fortsat – og forhåbentlig øget – støtte. Dette har regeringen fremhævet i sin erklæring om Afghanistan på 5-årsdagen for den sovjetiske invasion den 27. december 1984.

Spm. nr. S 669

Til *justitsministeren* (11/2 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om den arbejdsgruppe, samarbejdsudvalget mellem justitsministeriet og politiet nedsatte 11. maj 1984, har afsluttet sit arbejde og med hvilket resultat, eller, såfremt arbejdsgruppen ikke er fær-

dig, hvornår det forventes at ske, og kan spørgeren få tilstillet arbejdsresultatet, hvad enten det har form af notat eller betænkning?«

Svar (18/2 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som nævnt i justitsministeriets besvarelse af 12. december 1984 af spørgsmål nr. S 415 har den nævnte arbejdsgruppe, hvis formand er rigsadvokat Per Lindegaard, til opgave at afgive en redegørelse til justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for politiet for retningslinierne for talaespørgsmålet vedrørende ringeagtsytringer over for polititjenestemænd på baggrund af gældende praksis.

Rigsadvokaten har over for justitsministeriet oplyst, at arbejdsgruppen forventer at kunne afslutte sit arbejde, således at resultatet kan forelægges for justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg på udvalgets næste møde. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at udtale sig nærmere om udfaldet af disse drøftelser.

Spm. nr. S 695

Til *forsvarsministeren* (14/2 85) af:

Ebba Strange (SF):

»Hvor mange personer var registreret hos forsvarrets efterretningstjeneste henholdsvis ultimo 1978 og 1984?«

Begrundelse

Som svar på spørgsmål nr. 218 i retsudvalget har justitsministeren svaret – efter oplysning fra forsvarsministeriet – at der i perioden fra september 1978 til udgangen af 1984 blev slettet ca. 212.000 personer fra forsvarrets efterretningstjenestes register. Dette tal, der umiddelbart forekommer meget stort, kan først rigtig vurderes, når det bliver sat i forbindelse med antallet af samtlige registrerede ved begyndelsen og slutningen af den omhandlede periode.

Svar (26/2 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Antallet af registrerede danske statsborgere ved forsvarrets efterretningstjeneste udgjorde ultimo 1978 ca. 297.000 og ultimo 1984 ca. 85.000.